ПРОТОКОЛ

№ 1215

гр. Варна, 12.07.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, VI СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанас В. Славов

при участието на секретаря Веска П. П.
Сложи за разглеждане докладваното от Атанас В. Славов Гражданско дело № 20233100100120 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

Ищцовата страна „РЕНИТА-ЛУКС“ ЕООД, редовно призована за съдебно заседание, **представлява се от законния представител М. Б. и от процесуалните представители по пълномощие, по реда на чл. 32 от ГПК - адвокат И. А. и адвокат М. П.,** и двамата от АК - Варна, редовно упълномощени и приети от съда от днес.

Ответното дружество „СИТИ ЦЕНТЪР“ ЕООД, редовно призовано за съдебно заседание, **представлява се от синдика на дружеството - И. М.** и от процесуалния представител на дружеството - **адвокат Л. М. от АК – Велико Търново,** редовно упълномощена и приета от съда от днес.

СТАНОВИЩЕ ПО ХОДА НА ДЕЛОТО:

АДВ. А.: Да се даде ход на делото.

АДВ. П.: Да се даде ход на делото.

АДВ. М.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпило становище вх. № 15276/19.06.2023 г. от „РЕНИТА-ЛУКС“ ЕООД, чрез адвокат М. П..

СЪДЪТ ВРЪЧВА препис от становището на адвокат М..

По предварителните въпроси, преди приемане на доклада по делото:

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпила молба вх. № 12924/25.05.2023 г. от „Сити Център“ ЕООД – в несъстоятелност, представлявано от синдика И. М., чрез адвокат Л. М., с което е

направено искане по реда на чл. 253 от ГПК. В молбата до съда се твърди, че съдът пристрастно е подпомогнал ищцовата страна, като й е указал какви доказателства следва да сочи. В конкретика е поискано съдът да отмени определението си по допускане на гласни доказателства, като недопустимо и да го остави без уважение, като нередовно; да отмени определението, с което са дадени указания по чл. 193, ал. 2 от ГПК, като недопустими; да отмени определението си, като допълни доклада по делото по разпределената доказателствена тежест, във връзка с оспорване на датата на сключване на предварителния договор; да измени определението си, като допълни същото с нарочно произнасяне по възраженията на ответника, досежно доказателствените искания и го допълни с исканията за съдебно-счетоводната експертиза.

Съдът е разменил книжа по делото.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА, във връзка с молба вх. № 12924/25.05.2023 г., постъпило становище от ищеца вх. № 14891/15.06.2023 г., с което се оспорват така направените искания.

СЪДЪТ намира, че искането за допускане на гласни доказателства е направено в съотношение на закона. Ищецът твърди давност. Давността, като фактическо състояние се доказва само с гласни доказателствени средства. В този смисъл, няма как да се приеме, че такова действие е нередовно, при положение, че се твърди владение.

По отношение на искането по реда на чл. 193 от ГПК: В молбата се излагат твърдения, че предварителният договор е диспозитивен документ, което е вярно. Делението на диспозитивни и свидетелстващи документи в теорията и в практиката не е абсолютно. В някои диспозитивни документи съществуват елементи, които са свидетелстващи. В договора, това са датата на неговото съставяне и мястото. В този смисъл настоящият съдебен състав намира, че направеното възражение е неоснователно, тъй като в случая ответникът е оспорил датата на предварителния договор, което както се изтъкна по-горе представлява свидетелстващ частен документ и поради тази причина е изпълнил задължението си, вменено в закона по реда на чл. 193 от ГПК да укаже на ищеца дали ще се ползва на оспорения документ.

По отношение на изложеното в молбата и становището, предположенията за разпределяне на доказателствената тежест, съдът няма да ги коментира, защото не е стигнал до там, за да постанови коя доказателствена тежест как да бъде разпределена. Така или иначе съдът ще разпредели доказателствената тежест по отношение на оспорения документ, след като изпълни процедурата, визирана в чл. 193 от ГПК.

По отношение на направените от ответника възражения, съдът ги е обсъдил в най-общ вид, като не е нужно изрично да ги приема или не, като ги преповтаря в определението си. Това задължение той има в окончателни си съдебен акт.

По отношение на доказателствените искания, които са направени, съдът може да се произнесе и в хода на съдебното дирене до приключване на тази фаза от съдебното производство.

Всичко изложено до тук е мотивирало ответната страна да поиска отвод на съда, като се твърди, че ищцовата страна е била подпомагана по някакъв начин. Съдът намира въведеното възражение за абсолютно неоснователно по следните съображения. Това е свързано с допуснатите гласни доказателства в полза на ищеца. Съгласно закона, съдът има задължение да напътства и указва на страните упражняването на техните граждански права. В държаното от съда определение, съдът е посочил като обща теоретична постановка какво представлява владението като институт, който подлежи на доказване. Никъде в своето определение не е посочил конкретните факти, които трябва да бъдат доказани, за да се счита, че съдът е бил предупреден, както се изтъкна и по-нагоре. Тъй като направените възражения се явяват неоснователни, то искането за отвод също.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА КЪМ ДОКЛАД НА ДЕЛОТО:

Съдът с Определение № 1699 от 04.05.2023 г. е приел проекто-доклада по делото. Произнесъл се е по основателността на възраженията на ответника в становището.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните да изразят становище по проекто-доклада на делото.

АДВ. П.: Нямам възражение по проекто-доклада. Моля да се приеме за окончателен.

АДВ. М.: Имам доста възражения. Преди това, ако ми разрешите, за протокола, явно съдът не е счел за необходимо да вникне в изписаното в становището, което сме депозирали, от гледна точка на следното: Да, аз съм съгласна, че владение се доказва преимуществено със свидетелски показания. Това е така. Нашите твърдения са, че тези гласни доказателства са допуснати в нарушение на процедурата, доколкото ищецът не е заявил конкретни факти, които ще доказва с тези свидетели, като сме посочили изрично, цитирам написаното в исковата молба: „Когато се излагат и отрицателни факти, които не подлежат на доказване или се дава възможност на свидетелите сами да изложат факти, без такива да са заявени, от типа на с кого е сключен договор за наем“. Това не е факт, господин Председател. Факт е: „сключил съм договор за наем с лицето Х“.

СЪДЪТ: Такъв факт не съм допуснал с определението си.

АДВ. М.: Именно, но Вие сте длъжен да допуснете свидетели за тези факти, за които се искат от страната, а факти не са поискани. Не може съдът да допуска свидетелски показания за факти, които не са посочени от ищеца, защото страната е тази, която посочва фактите и обстоятелствата, които ясно заявява и които ще установява със съответните доказателствени средства. Съдът не може да допусне доказателствени средства, независимо дали са гласни такива или други, без да има данни кои факти ще се доказват с тях. И понеже ищецът сам не заявява свои факти, Вие сте посочили кои – „явно, необезпокоявано и спокойно владение“. Това са твърдения, които ищецът не е навел.

СЪДЪТ: Напротив. Той е казал владение придобивно основание.

АДВ. М.: Владение придобивно основание, точно така и то има съответните елементи.

СЪДЪТ: За да е основание за придобИ.е на собственост, то трябва да е спокойно и

явно.

АДВ. М.: Трябва, да, но това трябва да се заяви, защото ако заявя само, че твърдя владение, трябва да кажа дали е добросъвестно или не.

СЪДЪТ: След като се твърди придобивно основание на владението, то включва следния си състав.

АДВ. М.: А срокът включва ли го?

СЪДЪТ: Естествено, че го включва.

АДВ. М.: Кой определя дали е добросъвестно или не?

АДВ. П.: Ние никога не сме заявявали кратка придобивна давност.

АДВ. М.: Всичко това се определя от ищеца, защото ищецът може да не заяви, че е необезпокояван.

СЪДЪТ: Кой определя дали владението е добросъвестно.

АДВ. М.: Ищецът се позовава на добросъвестно владение или не, а съдът е този, който преценява дали то е такова, но то трябва да бъде заявено като факт и като твърдение. Ищецът е този, който като каже „владея“, защото в един момент може да се установи, че той не владее, а държи, да заяви защо се определя като владелец, на какво основание придобива владението, в какъв период го е упражнявал. Дали той е обезпокояван или не, е работа на ищеца да го заяви, защото то може да е прекъсвано и той трябва да докаже, че е прекъсвано. Ищецът заявява периода си. Аз мога да Ви кажа, че владея десет години от 2011 г. до 2015 г. и от 2016 г. до, и нататък и Вие ще прецените дали аз наистина съм придобила по давностно владение или не. В тази връзка нашите възражения са не по отношение на това, че сте допуснали гласни доказателства, а че не е ясно въобще за кои факти са допуснати тези доказателства, че няма резултат по отношение на това кои са свидетелите, защото тази яснота е необходима, с оглед както на преценката по чл. 164 от ГПК, така и с оглед на преценката по чл. 172 от ГПК и възможността ответникът да ангажира доказателства в тази посока.

СЪДЪТ: Това ще Ви попречи да ангажирате доказателства ли?

АДВ. М.: Разбира се. Като ми дойде свидетеля, аз от къде да знам кой е. Аз ще го видя в съдебна зала. Как мога да ангажирам доказателства, че тя има някаква зависимост, която следва да бъде ценена от съда в съдебно заседание. Това е идеята на това да се знаят предварително кои са свидетелите. По чл. 193 от ГПК, при цялото ми уважение, не знам точно каква теория сте чел, господин Председател, но ние сме Ви посочили практика на ВКС, която изрично заявява, че когато се оспорва датата на документа, който е частен, тази доказателствена тежест трябва да се разпредели.

СЪДЪТ: Вие да сте видяла някъде да съм я разпределил? Вие казвате, че предполагате. Кое предположихте?

АДВ. М.: Не, не съм казала „предполагате“. Казвате да се заяви по реда на чл. 193 от ГПК, да заяви ищецът дали ще се ползва от документа.

СЪДЪТ: Естествено, че ще заяви дали ще се ползва или не.

АДВ. М.: Защо?

СЪДЪТ: Защото ако заяви, че няма да се ползва, какво става с документа.

АДВ. М.: Това производство по реда на чл. 193 от ГПК не е приложимо по отношение на този документ.

СЪДЪТ: Защо смятате така?

АДВ. М.: Защото ВКС го казва.

СЪДЪТ: Само въпрос за датата става въпрос.

АДВ. М.: Да. И ВКС изрично казва, аз съм Ви цитирала решения, които коментират само изрично датата и то част от тях конкретно, но в случая, когато се оспорва датата, във връзка с това, че договорът е антидатиран, подписан от предходен представляващ юридическо лице. Тези решения са изрично цитирани.

Аз си поддържам искането за отвод, защото ние в това производство ни няма. Всичките доказателствени искания не са обсъдени. Защо?

СЪДЪТ: Защото страната има право да вземе отношение по тях.

АДВ. М.: Тя може да вземе отношение и в съдебно заседание. Извинявайте много, има становище, което е депозирано по делото. Може да се произнесете в закрито заседание. Аз питам защо, при положение, че вече имаме становище на ищеца?

Поддържам искането си за отвод, включително и във връзка с настоящото Ви произнасяне в днешното съдебно заседание. Нещо повече, при цялото ми уважение, искането за отвод е депозирано на 25.05.2023 г. Не мога конкретно да заявя, всъщност мога – на 06.06.2023 г. е депозирано становище от ищцовата страна, което да кажем, че се приема от гледна точка на това, че страната може да изрази становище. От тази дата насам, Вие продължавате да извършвате съдопроизводствени действия, разменяте книжа между страните, което считам също за недопустимо, предвид искането за отвод. Съдът не може да извършва действия при наличие на искане за отвод, без да се е произнесъл по същото, което считам за още едно основание. Поддържам искането си за отвод, но виждам, че явно Вие сте решил, че ще решите това дело. Решението Ви е изключително пристрастно.

АДВ. А.: Искам само да кажа, че в днешното съдебно заседание съдът ни е определил задължение да заявим дали ще се ползваме от оспорения документ - предварителен договор, като го предупреждава, че ако не го стори, документът ще бъде изключен. Какво неясно има тук, аз не виждам. Аз заявявам, че желаем да се ползваме от този документ с всички наши задължения той да бъде обоснован и потвърден. Освен това, нека да не правим излишни движения по посока на тълкуването на отделните думи. Фактът е един обективен елемент от реалността. Обстоятелството е факт или съвкупност от факти, които правната норма свързва с определени последствия. Това е цялата теория, която аз съм успял на бърза ръка да извлека. Кой ще доказва факти и какви обстоятелства от тези факти ще извлече съдът, е

процес.

СЪДЪТ, като взе предвид становището на процесуалния представител на ответника, намира следното: всяко съмнение в безпристрастността на съда, което поражда основание за отвод следва да се уважи. Това, което се твърди от тази страна, навява съда на мисълта, че искането за отвод е по-скоро да се прескочи случайния избор и да се попадне на друг, подходящ съдия, отколкото да се иска отвода на съда.

В този смисъл **СЪДЪТ** намира че, с оглед изразеното становище, съдът е преrешил спора и следва да се отведе от разглеждане на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

На основание чл. 22 от ГПК, съдия Атанас Славов се отвежда от гражданско дело № 120/2023 г. по описа на Окръжен съд – Варна.

Делото да се докладва на заместник-председателя на Окръжен съд – Варна за определяне на друг съдия докладчик по делото.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14:19 часа**.**

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

Секретар: _____